

از سوی شهردار تهران صورت گرفت

ابلاغ حکم قائم‌مقام جدید
معاونت ترافیک شهرداری تهران

طی حکمی از سوی شهردار تهران، مهندس حجت‌الله بهروز به‌عنوان قائم‌مقام جدید معاونت حمل‌ونقل و ترافیک شهرداری تهران منصوب شد. به گزارش خبرنگار همشهری محله در این حکم خطاب به مهندس بهروز آمده است: بنا به پیشنهاد معاون حمل‌ونقل و ترافیک و نظر به سوابق و تجارب

جناب عالی، به موجب این حکم شما را به سمت قائم‌مقام معاونت حمل‌ونقل و ترافیک شهرداری تهران منصوب می‌کنم. در حکم مذکور با عنایت به اثرگذاری موضوع حمل‌ونقل و ترافیک بر وضعیت اجتماعی، اقتصادی و فرهنگی زندگی شهروندان، اهمیت این موضوع مورد تأکید قرار گرفته است.

هر چه کنی، به خود کنی

می‌گویند «با هر دست که بدهی با همان دست پس می‌گیری». از این نکته می‌شود نتیجه گرفت که اگر با ادب و انصاف با همسایه‌ها رفتار کنیم، دقیقاً همین رفتار را از آنها خواهیم دید. البته این مورد، دیر و زود دارد اما خیال‌تان راحت باشد که سوخت و سوز در آن راه ندارد. در عین حال دانستن ره آوردی همسایگی خوب می‌تواند راهگشا باشد. دکتر محسنی در این مورد به روایتی اشاره می‌کند: «در جلد دوم کتاب اصول کافی امام زین‌العابدین (ع) فرموده است: همسایگی خوب خانه‌ها را آباد و عمرها را زیاد می‌کند.» دلیلش هم این است که یک همسایه خوب آزار و اذیتی ندارد که آدم را ناراحت و عصبانی کند. همان‌طور که همسایه بد مدام با اعصاب آدم کلنجار می‌رود تا زودتر او را راهی دیار باقی کند. در عین حال، وقتی همسایه‌ها رابطه خوبی با هم داشته باشند به محض اینکه مشکلی در ساختمان یا کوچه و خیابان آنها اتفاق بیفتد و نیاز به عمران و بازسازی داشته باشد، همگی دست به دست هم می‌دهند و محل زندگی‌شان را می‌سازند.» سرازیر شدن برکت به خانه و زندگی آدم یکی دیگر از ره آوردی همسایه‌داری خوب است که به گفته دکتر محسنی، این مژده را امام سجاده (ع) هم داده است: «همسایه خوب روزی را زیاد می‌کند.» سرازیر شدن روزی به سمت خانه هم ممکن است به این صورت باشد که مثلاً همسایه‌ها فکرهايشان را کنار هم می‌گذارند و کار و کاسبی راه می‌اندازند که اتفاقاً رونق خوبی هم پیدا می‌کند. ممکن هم هست که هر وقت از لحاظ مادی دست یکی از همسایه‌ها تنگ باشد، همان همسایه خوب به دادش برسد و گره از کارش باز کند.

آبروداری کنیم

امام زین‌العابدین (ع) یک فصل از رساله حقوق خود را به آداب همسایه‌داری اختصاص داده و نکات مهمی را در باره چهل خانه این طرف و آن طرف یادآوری فرموده است. آن حضرت حقوق همسایگی را این‌طور تعریف فرموده: «حق همسایه‌ات این است که در نبودن او آبرویش را حفظ کنی و در حضورش او را احترام کنی؛ اگر به او ستمی شد یاریش رسانی؛ دنبال عیب‌هایش نباشی، اگر از او بدی دیدی، ببوشانی؛ اگر بدانی که پند و اندرز تو را می‌پذیرد، او را پنهانی نصیحت کنی، در سختی‌ها رهاش نکنی، از لغزش و اشتباهش در گذری، گناهش را ببخشی و با او به خوبی و بزرگواری معاشرت کنی.» دکتر طاهره محسنی، پژوهشگر اسلامی، در این‌باره توضیح می‌دهد: «باید هر کسی آبروی همسایه‌اش را آبروی خودش بداند. چون همسایه بودن یعنی دو نفر در سایه و رفت و آمد و خیلی موارد دیگر با هم شریک هستند. همسایه‌ها باید آبروی یکدیگر را آبروی خودشان بدانند و همان‌طور که مراقب آبروی خودشان هستند در غیاب همسایه برایش آبروداری کنند و در حضورش هم به او احترام بگذارند.» این کارشناس مسائل فرهنگی و مذهبی تأکید می‌کند: «در منطقه ما هم با وجود سطح بالای فرهنگ ساکنان، امکان دارد که یک نفر بخواهد آرامش و امنیت یکی از همسایه‌ها را تهدید کند. در این جور شرایط همه ساکنان و اهالی ساختمان یا کوچه وظیفه دارند که از او حمایت کنند و به کمکش بروند.» از طرف دیگر جست‌وجو نکردن عیب دیگران و چشم‌پوشی کردن در برابر خطاها هم از موارد مورد تأکید امام سجاده (ع) است که اگر میان دشمن‌ها هم که اتفاق بیفتد، اعتماد ایجاد می‌کند. البته همین موضوع به‌عنوان یک حق از همسایه بر عهده همسایه دیگر تعریف می‌شود.» دکتر محسنی اضافه می‌کند: «معاشرت همراه با کرامت و بزرگواری هم از حقوق دیگر همسایه‌هاست. یعنی همان آدابی که امام سجاده (ع) بر آن تأکید فرموده تا از این طریق ارتباط بین مردم افزایش پیدا کند و در عین اینکه حرمت یکدیگر را حفظ می‌کنند از اوضاع و احوال یکدیگر باخبر شوند و در صورت بروز مشکل به یاری هم بروند.»

از امام سجاده (ع) درس بگیریم

یکی از یاران امام سجاده (ع) تعریف کرده است که بعد از شهادت آن حضرت در حالی که بدن شریفش را غسل می‌دادیم، زخمی را بر روی شانه مبارکش دیدیم. من می‌دانستم که این زخم به دلیل زحمات‌های شبانه آن حضرت برای همسایه‌هایش است. چون امام سجاده (ع) هر شب برای همسایه‌های ضعیف و ناتوان خود از چاه آب می‌کشید و به خانه‌های آنها می‌برد. در منطقه ما دیگر کسی پیدا نمی‌شود که برای نوشیدن آب مجبور باشد از چاه آب بکشد و اگر توانایی انجام این کار را نداشت، تشنه بماند. اما ناتوانی آدم‌ها به همین جا ختم نمی‌شود. دکتر محسنی به تفاوت سطح مالی مردم منطقه اشاره می‌کند و می‌گوید: «در منطقه ما مردمی با توانایی‌های مالی متفاوتی زندگی می‌کنند. رسم همسایگی و هم‌محل‌های بودن اقتضا می‌کند که مردم محله متمول حال افراد کم‌توان مالی را بپرسند تا اگر کم و کسری در زندگی آنها وجود داشت به کمکشان بروند.» او حرف‌هایش را این‌گونه ادامه می‌دهد: «وقتی امام سجاده (ع) برای رسیدگی به حال همسایه‌های خود از آرامش و استراحت شبانه خودش کم می‌کرد، ما هم باید یاد بگیریم که هر خدمتی برای رفاه حال همسایه‌ها از دستمان بر می‌آید دریغ نکنیم. البته باید بدانیم که خیر و برکت این کار را نه تنها در رفتار و محبت هم‌محل‌های‌ها می‌بینیم، بلکه خدا هم برایمان جبران می‌کند.»

دقایقی با هم‌محل‌های‌ها

صحیفه سجادیه را چقدر می‌شناسید؟

«صحیفه سجادیه» را «زبور آل محمد علیهم‌السلام» می‌نامند. پنجاه و چهار بابش که سراسر درس و حکمت است و امام سجاده (ع) آن درس‌ها را در قالب دعا و مناجات به ما آموخته است. اما چقدر با این کتاب شریف آشنایی داریم؟ در این مورد با چند نفر از ساکنان منطقه گفت‌وگو کرده‌ایم که اگر این گزارش را بخوانید به خوبی متوجه می‌شوید که اهالی منطقه چقدر با این کتاب زندگی آشنا هستند.

کتاب زندگی است، اما ناشناخته

زهرا آفجانی

زهرا آفجانی، بیست و شش سال دارد و در خیابان شهید دادمان زندگی می‌کند. دانشجویست و به گفته خودش، علاوه بر خواندن کتاب‌های درسی‌اش، دعاها و زیارت‌های امامان معصوم علیهم‌السلام را در مکان‌های زیارتی و روزهای مذهبی قرائت می‌کند. او درباره صحیفه سجادیه می‌گوید: «این کتاب را به اندازه نهج‌البلاغه حضرت علی (ع) می‌شناسم، اما متأسفانه این کتاب را ندارم. به نظرم در بین واحدهای درسی هم باید درس‌هایی از نهج‌البلاغه و صحیفه سجادیه را بخوانیم اما نه تنها چیزی از این دو کتاب ارزشمند نخواندیم، حتی صحیفه سجادیه را به دانشجویان معرفی نکرده‌اند!» وقتی از او می‌پرسیم چه چیزهایی درباره صحیفه سجاده می‌داند، پاسخ می‌دهد: «این کتاب پنجاه و چهار دعا دارد و امام سجاده (ع) مفاهیم مهمی را در قالب دعا به مردم آموزش داده است. به همین دلیل می‌توان گفت صحیفه سجادیه یک کتاب دعای معمولی نیست، بلکه کتاب زندگی است و باید درس‌های آن را با دقت بخوانیم و بیاموزیم.»

تابلوه‌های تبلیغاتی بهترین راه برای معرفی کتاب

فرزاد احمدی

دکتر «فرزاد احمدی» هم یکی دیگر از ساکنان منطقه ۲ است که در دانشگاه آزاد اسلامی تدریس می‌کند. او که در رشته زبان و ادبیات انگلیسی تحصیل کرده، می‌گوید: «در دوران نوجوانی و در کنار مادرم صحیفه سجاده را خوانده بودم و با نیایش‌های آن آشنایی داشتم، اما وقتی در حین یادگیری زبان انگلیسی با نسخه ترجمه شده این کتاب شریف آشنا شدم، تازه توانستم مفاهیم عمیق آن را مطالعه کنم.» او اظهار تأسف می‌کند از اینکه نیایش‌های امام سجاده (ع) و روایت‌ها و دعا‌های متناسب به آن حضرت در بین مردم شناخته شده نیست. او می‌گوید: «فکر می‌کنم قبل از هر کسی، پدر و مادر مسئول هستند که فرزندان خود را با آموزه‌ها و سبک زندگی امام سجاده (ع) آشنا کنند. بعد از آن مدرسه و دانشگاه و البته خوب است که رسانه‌ها و حتی مسئولان فرهنگی شهرداری از این نکته غافل نباشند. به‌عنوان مثال خوب است که در تابلوه‌های تبلیغاتی منطقه چند جمله آموزنده از صحیفه سجادیه آورده شود که وقتی مردم آن را می‌بینند تشویق شوند تا متن کتاب را بخوانند و این کار سرفصل خوبی برای آشنا کردن مردم با این کتاب شریف است.»

